

[Handelsministeren.]

deres Beredvillighed til at medvirke til, at Lovforslaget kan blive færdigbehandlet i denne Samling i det høje Landsting.

Den ærede Ordfører for Venstre, det ærede 10de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen), gjorde nogle Bemærkninger til Lovforslagets § 22, i hvilken jeg har tilladt mig at foreslaa en Ændring i Forhold til Paragraffens Formulering saavel i Kommissionens Udkast som i de to Lovforslag, der tidligere har været fremsat for det høje Ting. Naar jeg har foreslaaet denne Ændring, der gaar ud paa, at den Haandværker, som har udstaaet sin reglementerede Læretid, kan betegne sig som „Mester“, er det, fordi jeg har skønnet, at det ikke kunde være rigtigt at udelukke Folk, som ikke havde nogen let Adgang til at gøre Svendestykke eller i det hele taget til at aflægge en saadan Prøve, som her er Tale om. Naar de i øvrigt har gennemgaaet deres Læretid og lært deres Haandværk, saaledes som dette nu en Gang skal læres, skulde man ikke med Rette kunne udelukke dem fra at føre Benævnelsen „Mester“ i deres Virksomhed og derved tillige udelukke dem fra at komme i Betragtning ved Tildeling af de mange Hverv, som der kan være Tale om at tildele dem i Henhold til § 22, 2det Stykke, nemlig „ved Valg af Repræsentanter for Haandværket til Varetagelse af særlige Hverv, saasom til Medlemmer af Kommissioner og Nævn, Voldgiftsmænd, Syns- og Skønsmand, Tilsynsførende ved tekniske Skoler og Fagskoler, til Bedømmelse af Svendprøver eller lignende“. Jeg er enig i den Betragtning, at det er urigtigt at tage Folk, der udøver Haandværkernæring, til saadanne Hverv, i hvert Fald i al Almindelighed, naar de ikke har lært det Haandværk, som de skal repræsentere.

Haandværkermestrene har ogsaa anket over, at man kan løse Borgerskab som Haandværker, uanset at man ikke har lært Haandværket, og saa komme til at udøve de Funktioner, her er Tale om, f. Eks. at repræsentere Haandværket ved Lejligheder, hvor der er Tale om at øve faglig Indsigt; men det vil ikke kunne ske i Fremtiden, saaledes som Paragraffen er formet. Har de paagældende staaet deres reglementerede Læretid ud, tror jeg, man kan sige, at de i Almindelighed vil være vel egnede til, naar de i øvrigt opfylder de rent individuelle Betingelser for overhovedet at kunne optræde paa andres Vegne, at udøve de Funktioner, her er Tale om. Jeg synes heller ikke, det kan være noget særlig attraaværdigt uden videre at faa fast-

slaaet, at nu skal der tages Eksamen i Haandværket, for at man kan komme til at udøve det. Læretiden, 4—5 Aar, som den er, er jo i sig selv en Garanti for, at de paagældende kan deres Fag, for ingen Mester vil i Virkeligheden være tjent med at have Lærlinge i en saadan Aarrække, naar de overhovedet ikke har Betingelser for at kunne lære Faget. Den fornøftige Haandværksmester vil efter en forholdsvis kort Tid sige til vedkommende Lærling: Du formaar ikke at lære det Fag, som du skal lære, og det er i din egen velforstaaede Interesse, at du allerede nu hører op i Stedet for at spille 4—5 Aar paa en Oplæring, som du alligevel aldrig kan faa noget ud af, fordi dine Evner ikke gaar i den Retning. Det er naturligvis ikke noget stort Spørgsmaal, og jeg skal være særdeles villig til at forhandle derom, men jeg har, som sagt, foretrukket den Ordning, som her er foreslaaet, fordi jeg skønnede, at det var den rigtige.

Det glæder mig, at Venstres Ordfører, det ærede 10de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen), har kunnet bifalde de øvrige Ændringer. De to omtalte det ærede Medlem ikke, men han gjorde den Bemærkning om Ændringsforslaget til § 87, at han fandt det rimeligt.

Til de Konservatives Ordfører, det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Bunch), skal jeg sige, at jeg skal være særdeles villig til at forhandle om de Interesser, som Handelsstanden muligvis kan have at gøre gældende overfor Forslaget, og det er mit Haab, ligesom det er det ærede Medlems, at vi ved en saadan Forhandling kan naa til et Resultat, saa at Parterne saa nogenlunde kan være enige. Men jeg vil gerne forudskikke den Bemærkning, inden disse Forhandlinger finder Sted, at det vil være overmaade vanskeligt ved et Lovforslag som dette at tilfredsstille alle, saaledes at man kan sige, naar Lovforslaget er færdigbehandlet og endeligt vedtaget her, at alle er blevet fuldt ud tilfredsstillet. Jeg tror ikke, det vil kunne naas. Hvis man vil have Lovforslaget gennemført, maa man bøje Meningerne nogenlunde sammen, tage det, som det nu er muligt at faa paa nærværende Tidspunkt, og saa lade de Stridsspørgsmaal, som eventuelt vil være tilbage, udgaa til en senere og forhaabentlig bedre Tid.

Jeg er villig til at forhandle og haaber, som sagt, paa at naa et Resultat i denne Rigsdagssamling.

Johannes Jensen: Jeg vil gerne udtale min Tilfredshed med, at den højtærede